

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010280
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7216010280.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného L. L. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 25. októbra 2016 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 8. 9. 2016, sp. zn. 6T/22/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. L..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 8. 9. 2016, sp. zn. 6T/22/2016 bol obžalovaný L. L. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa X.XX.XXXX o 04.00 hod. v byte na 2. poschodí, na R. X. č. XX v A., fyzicky napadol svoju družku F. V. tak, že ju fackal, udieral päťou do tváre, ťahal za vlasy, hodil jej do čela popolník, do pravej ruky jej hodil tanier a lopatou ju udrel do ľavého kolena, čím jej spôsobil povrchovú reznú ranu na chrbtovej strane pravej ruky, viacpočetné pomliaždenie čela s povrchovými tržnými ranami, pomliaždenie ľavej očnice, pomliaždenie ľavého kolena s povrchovými odreninami vyžadujúce si ošetrovanie s dobou liečenia do 7 dní, pritom hľadal nožík a vyhrážal sa jej, že ju zabije, následne ju odviedol do chatovej osady v lokalite pri F. v A..

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný L. L. (ďalej len „odvolateľ“), ktoré odvolanie zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Opätovne popiera spáchanie žalovaného skutku, poukazujúc na tú skutočnosť, že žiaden zo svedkov priamo nevidel to, že by sa mal dopustiť žalovaného konania a prvostupňový súd nepostupoval v súlade so zásadou in dubio pro reo. Výsledky vykonaného dokazovania neumožňujú urobiť taký záver, k akému dospel prvostupňový súd, ktorého skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom jednotlivé dôkazy netvorila ucelenú reťaz, z ktorej by bolo možné vyvodit' záver a to jednoznačný, tak ako ho vyhodnotil. Obdobne bol nesprávne vyhodnotený i znalecký posudok znalkyne z odboru psychológia PhDr. M. A. a svedecké výpovede jednotlivých svedkov.

Pri správnom hodnotení skutočností vyplývajúcich z jednotlivých dôkazov by súd dospel k záveru, že tvrdenia poškodenej F. V. sú vyvrátené ostatnými dôkazmi a sú nepravdivé. Taktiež, odhliadnuc od skutočnosti, že žalovaný skutok nespáchal, uložený trest je neprimerane prísny, a to vzhľadom na

nejednoznačný záver o jeho vine. Má za to, že v jeho veci sú dve skupiny dôkazov, pričom po ich vykonaní a vyhodnotení zostali pochybnosti o jeho prípadnej vine.

Navrhol, aby krajský súd zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., alternatívne, aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. po zrušení vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolaťel - naviac - zaslal žiadosť Generálnej prokuratúre SR o prešetrenie jeho spisov s tým, že sú odsudzovaní ľudia, ktorí nemajú dokázanú vinu a on žiada, aby boli spisy vrátené inému sudcovi, lebo nie je ešte právoplatne odsúdený a necíti sa byť vinným.

Prokurátor okresnej prokuratúry nevyužil svoje právo v zmysle § 314 Tr.por. a k podanému odvolaniu odvolateľa sa nevyjadril.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na písomné dôvody podaného opravného prostriedku a navrhol rozhodnúť v intenciách jeho obsahu.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na výsledky vykonaného dokazovania a konštatoval, že v napadnutom rozsudku je správne ustálený skutkový stav, taktiež je správna právna kvalifikácia konania odvolateľa a i uložený trest a nakoľko považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný, navrhol odvolanie odvolateľa zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodená F. V. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí nič neuviedla.

Odvolaťel v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na výpoveď poškodenej pred prvostupňovým súdom, v ktorej ho neusvedčuje zo spáchania žalovaného skutku, pričom biologická stopa - krv na oblečke - mohla byť z úplne iného skutku a preto žiada, aby bol v plnom rozsahu oslobodený.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods. 1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods. 1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1, ods. 2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam prvostupňového súdu je potrebné uviesť, že tieto majú plne oporu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú dostatočne podrobne rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku. Nakoľko sa odvolací súd so zisteniami súdu prvého stupňa plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a to tak výsluchom odvolateľa, ako i výsluchmi svedkov - poškodenej F. V., L. F., X. U., B. U., Z. V., znalca MUDr. B. E., znalkyne PhDr. M. A., ako i listinnými dôkazmi, z ktorých dôkazov po ich vykonaní vyplynulo, ako došlo k žalovanému skutku.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto i správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. Odvolací súd tak nemal pochybnosti o správnosti skutkového výroku v napadnutom rozsudku, pretože tento zodpovedá výsledkom dokazovania na hlavných pojednávaniach.

Odvolací súd považuje za potrebné zvýrazniť - v zhode so závermi prvostupňového súdu - že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa odvolateľ dopustil žalovaných skutkov, ktoré sa stali tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľa považuje odvolací súd za potrebné zvýrazniť, že tvrdenia odvolateľa, ktoré tvoria podstatnú časť jeho obrany sú tvrdenia obštrukčného charakteru a sú pochopiteľne motivované snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie žalovaného skutku a tým i uloženiu trestu.

Odvolací súd reagujúc na podstatné odvolacie námietky odvolateľa považuje za potrebné zvýrazniť, že poranenia poškodenej F. V. videli - po ich príchode do chatovej osady - i svedkovia X. U. a B. U., čím teda je verifikovaná pravdivosť výpovede poškodenej, ktoré je v súlade i s ďalšími listinnými dôkazmi. I svedok L. F. potvrdil vyhlášky odvolateľa voči poškodenej, po ktorých zabránil odvolateľovi udrieť poškodenú a taktiež i svedok Z. V. potvrdil, že poškodená mala zakrvavenú tvár potom, ako došlo medzi ňou a odvolateľom k hádke a vyhrážkam.

Odvolací súd pripomína, že PhDr. M. A. nie je znalkyňou z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, teda pokiaľ vypracovala znalecké posudky vo veci týkajúcich sa dospelých osôb, tieto nie sú použiteľné. Ale i napriek tejto skutočnosti fakty uvádzané jednotlivými svedkami možno poskladať do skutočne ucelenej mozaiky, ktorá je v súlade i s listinnými dôkazmi, vrátane znaleckých posudkov kriminalistického a expertízneho ústavu.

Súd prvého stupňa sa vyrovnal s obhajobou odvolateľa, čo vyplýva zo skutkových zistení súdu na základe vykonaného dokazovania, ktoré obhajobné prednesy odvolateľa vyvracajú. Taktiež, zistené skutkové zistenia pri právnych úvahách - pri právnej kvalifikácii skutku - správne podriadil pod príslušné ustanovenie zákona, a preto odvolací súd nezistil žiadne pochybenia pri právnej kvalifikácii žalovaného skutku. Obdobne, správny je i výrok o uloženom treste, nakoľko pri jeho ukladaní prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr.zák. a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne, a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce okolnosti,

pofahčujúce okolnosti, i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vrátane zaistenia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ako i generálnej prevencie. Napokon, nebolo zistené pochybenie i vo vzťahu k výroku o zaradení odvolateľa na výkon trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý vo všetkých jeho výrokoch, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zo zisteného skutkového stavu vyplýva jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalovaný skutok spáchal odvolateľ zisteným spôsobom i z preukázaného motívu, a preto postupom v zmysle § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľa - obžalovaného L. L. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).